

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

עין משפט
נר מצוה

צא א מ"י פ"ו מהל'
תרומות הלכה ג:
צב ב מ"י פ"ה מהל'
אשכנז צ"ח הלכה
יג [עורר אה"ע סימן כז]:
צג ג מ"י פ"ח שם הלכה
ו וקרי"ט הלכה ב
קוש"ע אה"ע סימן ו קט"ו
ו ספר ו שער יג:
צד ד מ"י פ"ו מהל'
תרומות הלכה א
סג לאוין רנד:
צה ה מ"י שם הלכה ג
ופ"ח הלכה ז:

מוסף תוספות

א. ומה שפחה כעניית
שאינה נקנית כביאה
נקנית בכסף ושטר אשה
שנקנית כביאה אינו דין
שנקנית בכסף ושטר.
חוס' הרא"ש. ב. דקנין
כספו הוא והיות דשטר
כביאה איתקוש לכסף.
שיטה לא נודע למי.

תוס' ר"י חזקן

[illegible][illegible]

71

לשטאם משכב תחתון כעלין *ואם נישאת
לכהן אוכלת בתרומה *ואם בא עליה אחר
ממכל עריות שבתורה מומתין על ידה והיא
פטורה *ואם בא עליה אחד מן הפסולין פסלה
מן הכהונה קתני ביאה וקתני נישאת הכי
קאמר אי הני נשואין דכהן ניתנו אוכלת
בתרומה שלא שמע *וכבר שלח יוחנן בן
בבא אלז רבי יהודה בן בתירה לנציבי
שמעתי עלך שאתה אומר ארוסה בת ישראל
אוכלת בתרומה שלח לו ואתה אי אתה אומר
בבבא מוחזקי כך שאתה בקי בחדרי תורה
לדרוש בקל וחומר אי אתה יודע ומה שפחד
בנבעניית שאין ביאתה מאכילתה בתרומה
כספה מאכילתה בתרומה זו שביאתה
ממאכילתה בתרומה אינו דין שכספה
ממאכילתה בתרומה אבל מה אעשה שהרי
אמרו חכמים *אין ארוסה בת ישראל אוכלת
בתרומה עד שתכנס לחופה היכי דמי אי
בבבאיה שעל ידי חופה וכסף שעל ידי חופה
בבבאיה מיכל אכלה ואלא בבאיה שעל
ידי חופה וכסף שלא על ידי חופה הכא תרתי
והכא חדא אלא לאו בבאיה שלא על ידי
חופה וכסף שלא על ידי חופה אי אמרת
בכשלא נשואין עושה משום הכי פשיטא
ליה דאלימא לה ביאה מכסף אלא אי אמרת
קדרושין עושה מאי שנא הכא דפשיטא ליה
וכמי שנא הכא דמספקא ליה אמר רב נחמן
רבי צחק לעולם אימא לך בבאיה שעל ידי
חופה וכסף שלא ע"י חופה ודקאמרת הכא
תרתי והכא חדא קל וחומר מיהא איתיה
והכי שלח ליה ומה שפחד בנבעניית שאין
ביאתה מאכילתה בתרומה אפילו על ידי
חופה כספה מאכילתה בלא חופה זו שביאתה
ממאכילתה בתרומה על ידי חופה אינו דין
שכספה מאכילתה בתרומה בלא חופה אבל
מה אעשה שהרי אמרו חכמים אין ארוסה בת
ישראל אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה
משום *דעולא וכן בג בגי שפחד בנבעניית
שלא שייך בקנינה הכא שייך בקנינה רבינא
אמר מדאורייתא מיפשט פשיטא ליה דאכלה
ומדרבנן הוא דשלח ליה והכי שלח ליה
שמעתי עלך שאתה אומר ארוסה בת ישראל
אוכלת בתרומה ולא חיישת *לסימפון שלח
ליה ואתה אי אתה אומר כן מוחזקי כך
שאתה בקי בחדרי תורה לדרוש בקל וחומר
אי אתה יודע ומה שפחד בנבעניית שאין
ביאתה מאכילתה בתרומה כספה מאכילתה
בתרומה ולא חיישינן לסימפון זו שביאתה
ממאכילתה בתרומה אינו דין שכספה
ממאכילתה בתרומה ולא ניוחש לסימפון אבל
מה אעשה שהרי אמרו חכמים ארוסה בת

למלא משכב חסדון כעליון. עשושה בועלה מושב ומשכב אפי' עשר
מנעוה אלל לא להיות אלל העומאה לעמא ארס וכלים תמשכבה של
מדה עמלה אלל לעמא ארסין ומשקין כעליוה שז זכ וכן מפרש אלל בחס'
הדה (דף ג:) אלל פחותה מזה שלש שנים אינה עומאה אלל בועלה
אלל טומאה ערד כנוגע בעמלה:
נישואל לנכן. קס"ד שונגסה לחופה
לנישואין אכולת בתרומה אלל פחותה
מזה ג' שנים אין חופתה מאכילתה
הואיל אין בזהה ביהא: **ויאז עפוריה.**
לפי שאינה נה עושין: **אי הני**
נישואין. האי תמקדשת ביהא
דמנא כרשא לל לכהה היו אכולת
בתרומה: **שאין ביהא מאכילתה.**
אם נא עליה כהן ולא קנאה
בכסף אינה אכולת דנעין קיין
כספו וקדושין נמי לא תפסי בה
שמה מקדשת לה ביהא שרה
היא כחומר עם הדומה לתמורו:
כספה מאכילתה. דמכיו (ויקרא כג)
קיין כספו הוא יאכל כו: **ו זבאיס**
מאכילתה. קס"ד השתא ביהא עושה
נישואין כדמפרש ואילו וישאח פשיטא
ליה דאכלה דנפקא ליה כספרי מכל
טהור בניהק יאכל אומיו והך דכן
דב גג תסס מני לה: **היכי דמי.**
דליף כספה מביאה אי ימינא ביהא
שלאחר חופה וילף מיניה כסף
שהניסיה אחר כך לחופה: **בספרייהו**
אלכל. ומאי אלל מה אעשה דקאמר:
אלל כביאה שפי' חופה. וקא ליה
מיניה כסף שלא על ידי חופה היכי
ילף לה מיניה הכא תרמי והכא דחא
מאי שנא. ביהא דפשיטא ליה:
ומאי שנא. כסף דמסקא ליה:
אפילו עי' חופה. דהא לאו תי
נישואין היא: **משום דעולה.** דאמר'
גריס פירקין (דף ה.) שמה ימוגו לה
טס בניה אביה ומשקה להאיה
ולאחיותיה: **לא שייך בקניה.** אחר
שמה הכסף אין הקיין חקר כלום:
הכא שייך בקניה. דלמתי מיתסרה
מקירה לחופה לענין ליורשה וליטמא
לה: **רבינא אמר.** מהכא ליכא
למיפטש דנישואין עושה דהא אפילו
אירוסין עושה אכלה מדאורייתא וכסף
נמי מדאורייתא אכלה: **ומדרבנן**
הוא דשלח ליה. הא דשלח ליה
לאוסרה בתרומה מדרבנן הוא דלסר
לה: **משום סימפון.** שמה ימלאה אלל
מוס ונמלאו קידושי טעוה: **סימפון.**
כל דבר המנטל דבר קרוי סימפון
שלו כגון שובר היו סימפון של שטר
בשנים אחרין (ב"מ כ.) וכאן קורא
סימפון דבר המנטל את הקידושין
או את המקח של עבד: **אי אסר**
יורע. נמניה: **ו זבאיס מאכילתה.**
דננישאת מודה לה חיישין לסימפון
דלין ארס שמה כלום ואלא אם כן
נדוקין יורע וקבל עליו: **אלל מה**
אעשה כו'. ולקמיה פירך מאי
בינייהו הואיל וסוף סוף לא אכלה:
ישראל אינה אוכלת בתרומה

עד

מסורת הש"ס

(א) ספרי פרשת קדרי שיש
(ב) כחצות (ג) ואל
(ד, ה.) (בכחצי) בל שמוס
דשלו אל שמוס חספס.
ועין לקמן על עיני יוסף
עד שחננו שבחלו יוסף
(ו, ז.) (לפני ב.) וישל
(ח) מביטנו (ט, י.) ונקמן
(כח, י.) (ומכדתי) וישל
(ל) מביטנו עד פ"ח
עיש, (ט) ומהלתי עמח
גם שטר ילכא למיך
בדחלתי מפרסו לעיל חסו'
(י) דים ועין שלף שטרס
(י) דים ועין שלף שטרס
מוסיף ע"י מוסח'
(ל) ודלתי מלחוסתי
שפסע וכו' בחדותה היינו
מדרקני, (ח) וינחתי קי
עיל.

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones